

Marnäs-Posten

Ludvika Gammelgårds Nyheter

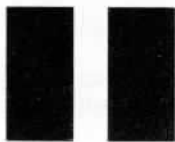
Utgiven till Hembygdsfesten den 29 och 30 juli 1933

Årgång 3

REDAKTÖREN: OANSVARIG

N:o 3

MARNÄSBOR!

FRAN BADDRÄKTEN TILL PÅLSMÖSSAN,
FRAN HATTEN TILL STRUMPORNA
FINNER NI ALLTID DET
RÄTTA HOS

HERREKIPERINGEN

T. SAVU. - LUDVIKA.

"FÖR GODA VAROR".

Anmälan.

Se här ett nytt recidiv på den förskräckliga skrivklådan eller "saxklådan". Då något verksamt botemedel mot nämnda sjukdom ännu icke upfunnits, har följden blivit, såsom här, ett svårare återfall. Diagnosen nar misslyckats, men det får I ursäktas.

"Marnäsposten" är i det närmaste färglös och håller sig neutral i alla de stora frågorna — och de små med för resten.

Oaktat vi icke tillåta något medarbetarskap (sådant vållar alltid kostnader och bekymmer) blir tidningen icke ensidig; nej 8-sidig som herrskapet ser.

"Marnäsposten" är absolut självständig, oberoende (om affären lyckas) och självsvåldig.

Ingen får gendriva vad vi skriva eller "klippa" — om det än är aldrig så uppåt väggarna. Se en sådan bestämd ståndpunkt skall en riktigt modern tidning intaga. (Detta är bara en liten vink till de andra stora världstidningarna.) Varför i sjuetsingen skulle man eljest tillhöra den tredje statsmakten, va?

*

Ludvika Hembygdsförening har emellertid sin höstfest den 29.-30 juli till förmån för Gammelgården och vi äro glada och känna oss vänligt

Kolhus vid Gonäs hytta, rivna år 1931 (Sveriges sista drivna bergsmanshytta).
Kolteckning av Ferdinand Boberg.

stämda mot den del av mänskligheten, som har mod och god smak nog att avstå från festmiddagar och dylikt och offra sin tjugofemöring eller femtioöring på den översinnliga intellektuella njutning som endast detta festnummer kan skänka.

Red.

Ärade besökare å Hembygdsfesten!

Lätta din kassa genom att handla i stånden och besöka de olika anordningarna å festen, och du skall, när du traskar hemåt, känna dig desto mera lätt om hjärtat i tanken på att du lämnat bidrag till Hembygdsföreningen och Ludvika Gammelgård!

Alla

vänner och beundrare av Hembygdsvärden
och Gammalgården böra vid behov av
varor inom järnvarubranschen
göra sina inköp i

LUDVIKA NYA JÄRNHANDEL

Telefoner: 248 och 358

Släktgårdsmässa

— den första här i orten — var den 11 febr. 1932 anordnad i Församlingshemmet av Ludvikabygdens Fornminnes- och Hembygdsförening vars ordf. började med att såväl å föreningens som Dalarnas Fornminnes- och Hembygdsförbunds vägnar rikta en välkomsthälsning först och främst till de ägare av gamla ärvda gårdar, som ej hade tillfälle att närvara vid Förbundets stora släktgårdsmässa Trettondagen i Christine kyrka i Falun och som därför nu inbjudits för att hämta sina av Förbundet utfärdade diplom — eller som de hellre kunde kallas insegel på, att deras förfäder och de själva väl och troget förvaltats sitt arvgods och ej släppt det ur sina egna starka nävar i främlingars händer.

Därnäst hälsades nyvalda hedersledamöter och ständiga ledamöter samt byombud, vilka alla också fingo sina diplom, mästingsångaren Nils G. Svandfeldt, som med sina härliga gamla svenska och bland dem dalska sanger och visor gav glans åt festen, Hembygdskören som med sin uvertyrliga och final värdigt och vackert inramade programmet, samt sist kyrkherde Isidor Sundberg, som höll det fina högtidstalet och som givit ett intresserat och värdefullt bistånd vid släktforskningarna, med vilka vår nitiske sekr. ing. Gust. Björkman f. ö. haft mesta arbetet.

Släktforskningen — fortsatte talaren — och den därpå grundade kännedomen om våra förfäder och om deras och fädernes- eller modernegårdens öden under gångna tider är en

av de djupaste och kraftigaste rötterna till hembygdsvärdens träd. Den ger oss fäste i jorden, ger stadga åt den växande stammen och sav åt dess nya grenar med knoppar och blommor och mognande frukter. Denna övertygelse har framkallat en inventering av gamla släktgårdar i skilda landskap, nu senast i Dalarna med den största tillslutningen hittills, inte mindre än 700 gårdar som i minst ett hundra år varit i samma släkts ägo — av dessa 27 i Väster Bergslagen, nämligen 4 i Grangärde, 4 i Norrbärke, 9 i Söderbärke och 10 i Ludvika.

Jag ber nu att till Ludvikagårdarnas nuvarande innehavare få överlämna Dalarnas Hembygds-Förbunds diplom med deras stamtavlor så långt dessa hittills hunnit utredas. Jag börjar med *Danielsgården i Dagkarlsbo*, ärvd från far till son i 3 led och åtminstone 113 år enligt lagfartsbevis för bergsmannen Jan Andersson 1819 och nu tillhörig hans sonson hemmansägaren Carl Jansson.

Därnäst kommer *Gusjögården*, ägd av Viktor Emanuel Norberg, vars hustrus farfars far Per Larsson gifte sig dit 1811 — här ha 4 led följt varann i 121 år — ett par föregående husbönder äro visserligen kända, men av annan släkt; räknar man emellertid med dem såsom skett på stamtavlan, så sträcker sig innehavet till 154 år.

Näste man är hemmansägaren Karl Johan Pettersson i *Skäret*, vars gård gått i arv i 4 led och 123 år och vars mormors far bergsman Peter Persson föddes där 1809 — om

han som troligt är ärvde gården, så har den ännu längre tillhört samma släkt.

Så kommare gamle häradsdomaren Jan Fredrik Anderssons gård i *Dagkarlsbo*, nu tillhörig hans son hemmansägaren *Anders Fredrik Jansson*, vars farmors morfar Anders Kristoffersson 1803 fick lagfart på gården, som alltså ärftts i 129 år och 5 led.

Hemmansägaren *Daniel Erik Ersson i Klenshyttan* har tagit arv efter sin far och farmor Carin Jansdotter i början av 1800-talet, gården har sålunda ägts endast av 3 generationer, men i omkring 132 år.

Från 1789, d. v. s. i 143 år, har hemmansägaren *Ludvig Petterssons gård i Knutsbo*, vari hans syster och svåger gjutaren Gust. Kullander ha andel, gått från far till son i 4 led — far, farfar och farfars far Per Jansson voro alla bergsmän.

Likaledes från far till son i 4 led, därav 3 bergsmän, har hemmansägaren *Karl Janssons gård i Digervåla* ärvts i åtminstone 157 år — från 1775, då nuvarande husbondens farfars far Per Jansson gifte sig och sannolikt flyttade dit (han var född i Persbo 1749).

Åtminstone från 1731, alltså i 201 år, har hemmansägaren *Gustaf Norrgos gård i Norrvik* tillhört slakten, 5 led fr. o. m. äldste kände stamfadern Johan Persson, bergsman liksom säkert ett par av hans ättlingar

Från 1671, då husförhörböckerna börja, sålunda i 261 år och sannolikt längre har *Spelmansgården i Dagkarlsbo* ägts av 9 släktled fr. o. m. förste kände anfadern Bengt

**Vi garantera
full belåtenhet --**

**vänd Eder därför
med förtroende
till oss.**

**Heds Speceriaffär
Engelbrektsg. 8 - Tel. 57.**

STADSHOTELLET

LUDVIKA

REKOMMENDERAS

TELEFON: NAMNANROP

Fullständiga rättigheter.

Vördsamt C. G. RAPP.

Telefon 186
Erik Zetterstedt

Kaffe, Specerier och Konserver

Ludvika

Varor av hög kvalitet

ge bästa valuta. Vi föra endast de bästa kvalitéer såväl av **kött, fläsk** som **charkuterivaror**. Obs! Alla varor veterinärbesiktigade samt väl kylda medelst Frigidaire.

J. W. Nyman, Charkuteriaffär
(F. d. G. Falck). Tel. 303.

*W*ickbergs
Konditori

Rekommenderas

Telefon 157

Ingelsson t. o. m. nuvarande innehavaren hemmansägaren Henning Persson, vars förfäder alla varit bergsmän.

Och sist den allra äldsta, *Ludvika Gammalgård*, som enligt bevarade urkunder ägts av samma släkt från 1563 till 1922, då den visserligen kom i andra händer, Ludvika Hembygdsförenings — men två styrelsemedlemmars hustrur härstamma direkt från anfadern på 1500-talet och äga avsondrade stycken av den gamla släktgårdens jord. Till dem båda må därför överlämnas diplomerna med stantavlorna — i hopp att de inte ha något emot att dessa tavlor få pryda en vägg i Gammalgården, där deras släkt levat sitt liv i 359 år och 11 generationer! —

Denna Dalarnas Hembygds-Förbunds släktgårdsinventering kommer att upprepas. Det är att hoppas att *de* åtskilliga andra arvgårdars ägare skola träda fram, som nu av olika skäl ej varit med, och att kanske ännu äldre släkter skola få sina anor utredda — om också antagligen ingen kan följas längre tillbaka genom seklen än Gammalgårdssläkten!

K. E. F.

Ludvika-Sägner

ur Gammalgårdens arkiv.

Om Hillklinten.

Hillklinten med sina 374,2 m. ö. h. är visserligen inte högsta berget i socknen — det är Avlångshöjden längst ner i söder, 387 m. ö. h. — Men Hillklinten är mer lättillgänglig och bjuder den kanske vackraste och vidaste och mest omväxlande utsikten — "öppa på Hillklinten sir en all världens härlighet", sa en gumma i Digervåla. Gud Fader själv lär ha stått däruppe en gång, berättar riksdagsman på Hellbacken — en riktig legend, som han hört förtäljas av sin mormor, och hon hade hört den i sin barndom (hon var född 1827 eller 28):

Vår Herre stod på Hillklinten och såg sig omkring. Han såg berg och skogar i norr, ett stort vatten i väster, som ett litet hav (det var Väsman), ett annat stort vatten och flera små i öster (Barken, Gärlången, Hillarna, en glimt av Haggen) och mera slätt land i söder. Då tänkte han: "så här tror jag vi tar å gör hela Sverige"! Och det gjorde han, skapade landet

mellan två hav med berg och skogar i norr och slätter i söder — så att hela kungariket Sverige är skapat efter Ludvikabygden som mönster eller modell! —

På högsta toppen av Hillklinten ligger ett block, och under det ligger en stor skatt nedgrävd och gömd. Den som kan rubba blocket, han får skatten. Ingen har kunnat det än, men kanske kan *du* — det skadar aldrig att försöka! —

På Hillklinten stod förr två väldiga "nammentallar", den ena höll över en meter i tvärmått vid roten, "den va e rikti krona för hällune hänne". Stammen var som en sockertopp, inte högre än en telefonstolpe men urgamal och fullristad med namn, somliga flera hundra år, läsliga fast halft övervuxna av valkar. Där hade bland många andra Boëthiusarna i Sörvik och Persbo och patron Öhman skurit in sina och fruarnas namnbokstäver, och patron Öhman hade strängt förbjudit huggarna att fälla tallarna — dom sa, att det behövde inte förbjudas, ingen torde hugga dem, då skulle man "få hemjäll", för det var trolldom med tallarna. Men en gubbe i Persbo som var trollkunnig sa, att han skulle visa att han inte var rädd, och han fällde båda tallarna. Men det skulle han inte ha gjort, han blev snart klen, fast han förut varit kärnfrisk, och dog ett par tre år efteråt

Om Väsman.

"En lördagsafton för något hundratal år sedan syntes på Väsman vid Sollens östra sida en båt, i vilken två män voro sysselsatta med fiske. De hade lagt ut sina nät tvärs över

Insätten Edra besparingar i

Ludvika Sparbank

där öret snabbt växer till kronan

Banken öppen Tisdagar, Torsdagar och Lördagar kl. 12—13,30

Konsumtionsföreningen
Västerbergslagen

Ludvika, Nyhammar, Gonäs, Sörvik, Ickorrbotten, Gräsberg, Morgårdshammar, Västansjö och By i Smedjebacken.

Linoleumfernissan 2350

Slitstark = Snabbtorkande = Prisbillig.

— I parti och minut —

J. GOEDECHE

FÄRGHANDEL

Storgatan LUDVIKA Tel. 408

Järnbolaget

viken och voro nu i färd med att "plumsa". Under tiden kom plötsligt en hård storm, som drev dem mot stranden, där de måste vänta tills det blev möjligt för dem att bärga näten. Och det dröjde hela natten och långt in på söndagen, men då voro näten fulla av fisk, mest stora abborrar, och i glädjen häröver glömde båda, att det var sabbat, då de egentligen skulle vara i kyrkan. De hade fått så mycket fisk, som båten kunde bära, då en tät dimma sänkte sig över dem, så att de inte kunde se den närbelägna stranden. Då hördes plötsligt ett plaskande, det blåste och frustade, och bredvid båten sågo männen ett odjur med huvud som en kalv, men med fenor och stjärt som en fisk. Nu läste båda två så många böner, de kunde, läste dem både fram- och baklänges, men båten började sjunka, snart var inte mer än relingen över vattnet. I sin nöd lovade männen, att odjuret skulle få ett liv vartannat år utav deras avkomma, om de kommo med livet i land. När löftet var givet, hörde de ett hemskt skratt, varefter de liksom somnade in. Då de åter vaknade, funno de till sin förvåning, att båten var uppdragen på land nedanför deras hem i Norrvik, full med fisk, och att näten voro ordentligt upplagda.

Ingen har sedan dess sett Sjöraät i Väsman. Men det tager, enligt löftet, vartannat år ett människoliv. Och i mörka stormiga höstnätter kunna de, som härstamma från de båda söndagsfiskarna, ännu utifrån Sollen höra det hemska skrattet.

(Upptecknat av Agnes Janson, Brunsvik, 1924).

Enligt en annan uppteckning kräver Väsman ett offer för *vart* år — eller krävde, ty de senare åren har Sjöraät varit skonsammare, vilket kanske delvis beror på att det inte har samma makt över nutidens motorbåtar som över de gamla farliga segelbåtarna, vilka tyckas vara för alltid försvunna — tyvärr, ty nog voro de vida vackrare och mer förnämligt tystlätna än de moderna smattersluparna! —

Sjöraät har också enligt andra sagesmän uppträtt i djurskepnad. Gamla Kalle Hallman i "Lansvebacken" berättade: Stor Frans och en till satt på Väsman å fiska å språka om hur djup sjön kunde vara. Då dök det opp något en bit därifrån som såg ut som ett stort kalvhuvud, å dom hörde en röst som sa: Gå Sollen runt, så djup är Väsman! — Eller, säger en annan: Vill du veta Sollhavets djup, så mät Solla ikring! — Och en tredje: Mät längden på Barken och djupet på Väsman, det är samma! —

"Per Ols varg" (eller kanske Per Ers?) kallas en stenhäll i Väsman mellan Solln och Mässan, endast vid lågt vatten synlig över ytan. Här är historien om, hur den fick sitt namn: en gubbe hade varit fram till Ludvika och fått till bästa, var nu på hemväg över isen och blev förföljd av vargar — eller trodde så. Då kom han till den där stenhällen, som stack upp över isen, trodde det var en varg och högg yxan rakt i hällen så det small och hördes vida omkring. —

*

Om Cedercreutzarna på Ludvika Bruk.

När Ludvika Bruk byggdes, kom Cedercreutz (tör ha varit kammarrherren Carl Gustaf) å sa nå te en åv träkarlarna, en Dalkarl som inte var svarslös: "Du ät så godan mat, så du ruttnar mäns du lever — men ja äter barkbrö å stensöt, så ja bir så kådanlupin, så ja ruttnar aldri, ja!"

Samtidigt var där en byggmästare, som sa åt arbetarna att använda lodbräde och vattpass. Då svara en gubbe: "Nej du, mitt öga ä bätter än dina tie vattupass!"

Ovanstående har bergsman Per Jansson i Klenshyttan hört berättas av sin far, och gamle häradsdomaren Jan Fredrik i Dagkarlsbo talte om, "när Fan skjutsa Cedercreutzarna": de var kända för att köra vilt och alltid ha bråttom, de hade en stor gul vagn och bytte hästar på gästgivargårdarna. Så kom de en gång på hemväg från Stockholm till Stegelbacken i Norrbärke, där var gästgiveri och hästbyte, men inga hästar fanns hemma. De stod där otåliga, då kom en liten mörk karl fram med två små svarta hästar; men dem kassera Cedercreutzarna, de skulle inte orka med den stora vagnen. Men den lilla mörka karln satte för och bad herrarna sätta sig i; det gjorde de, och med detsamma bar det i väg opp genom luften i hissnande fart, och ekipaget slog ner oppå Hammarbacken, så hjulen sjönk ner till nave i marken. Så då fick Cedercreutzarna åka!

Samlingarna å Gammelgården visas varje söndag

Bergslags- B Konditoriet
K
Tel. 338. LUDVIKA. Tel. 338.

Egen tillverkning av
PRALINER och KONFEKTYRER.
Beställningar i allt vad till
branschen hörer mottagas.

E. F. Österberg
Sadelmakare & Tapetserare
Telefon 149

Utför på beställning
Madrasser och Ottomaner
REPARATIONER utföras

LUDVIKA MATTAFFÄR
E. Viberg. Tel. 123.
Korkmattor, såväl tryckta som genomgjutna.
Mjuka mattor, Fernissa, Bonvax, Papp.

Ella Wennerlunds Modeaffär
(f. d. Alma Nordmark)
REKOMMENDAS
Tel. 84

EN BÅGARE

fylld med skummande **KORNCHAMPAGNE** eller **POMMAC**, bör Ni givetvis tömma, dagen till ära, för Marnäs. Se emellertid till, såväl nu som i framtiden, att den dryck, som skall svalka och styrka Eder, är tillredd vid

Marnäs Bayerska Bryggeri (numera även kallat LUDVIKA BRYGGERI)

En knalles brev om en hyreslägenhet.

Följande lustiga skrivelse har nyligen ingått till en husägare i Sverige vilken omgående ställt den till Marnäspostens förfogande:

Högädle Härr Tittlus!

Ursäkta att jag anser Härr tittlus för en hederlig kar som äger och har regalt hus vid stora gathan hvilket skulle vara blifva bra passande för min Sorterings och efterkraftsaffär. Önskar helst att få bekomma samt erhålla boningsrum som legger och äro belägna i solsidan medan dagen är, under natten kan väl vara det samma, ty jag ä ungar och vill börja för ega räkning i Härns köping som snart lärer få statsprevelägger till stor glädje för alla där på stället varande husägare.

Skulle så ske hända eller bli att jag snart nog innan kort går åsta å gifter med ett fruntimmer så antages hella övra voningen, det vill säga både mot och med solen men att jag då får taga så mycket vatten som behöfs samt uthus så många som påkallas för mig som tjänstefolket samt för mina öfriga kreatur m. m. Jag vet allt för väl enligt rycktet som går fortare än någott bref att Härr tittlus äj ila uptager att jag anser Härr tittlus för en hederlig kar och af samma anledning som talat skrifvit och sagt är så vad hyra anbelanger kommer aldrig i fråga, ty jag har sport att Härr tittlus anser sig själf för en bra kar, håller sina hyresgäster snyga ljusa höga varma rum såväl

inom som utom hus hella året om från hösten till våren och så vidare.

Stracks efter sista sommarmarknaden i Kil vill jag träda in i de omnemda rummen, Härr tittlus må kan bör vara säker på att jag är en lika så hederlig kar som Härr tittlus därför tror jag att vi skal gott komma öfverens vid stora gathan der så många människor far färdas åker rider kör.

Skulle som jag förmodar mina varor få någon gång så skal vad hyrans tillvaratagande och ordentliga betalande beträffar aldrig komma i fråga. Ett par eller några skriftligt skrifna rader torde per post med posten gifvas mäg till svar på mine nu så fullständigt framställda frågor.

Då vi bli närmare bekanta tror ja att Härr tittlus skal jilla att nu jag tecknar redeligt och rent ut

O. S. Vall.

Härr landsbyggshandlande i stad som köping som i marknader.

VID POSTLUCKAN:

En blyg Norrvikspojke: Vill han skriva en postanvisning åt mig.

Postbiträdet: Nej, det är inte mitt göra — skriv själf.

Norrvikspojken: Ja se, ja har som lite svårt å stava.

Postbiträdet: Jaså, jaha, vart skall den ställas?

Norrvikspojken: Te' Spritbolaget i Falun.

Postbiträdet: Hur mycket skall den vara på?

Norrvikspojken: Fjorton liter!

Pojkstreck och drängputs.

Ett potpurri över roliga marnäs-historier.

I den gamla, goda tiden då Marnäs ännu var en idyll (nu gör den väl anspråk på att kallas stad) var det inte så gott om offentliga nöjen. Det var ingen bio, ingen teater, ingen obligatorisk lördags- och söndagsjazz, och icke heller kunde man få se dr Forsslund och ing. Björkman spela fotboll, liksom i senare tider. Man hade icke mer roligt än man gjorde sig men ingen må tro att det var tråkigt för det, och att ens nästa fick vara driftkucku var det ingen som tänkte på. Det skulle, helt enkelt, så vara. Som man förstår var det den yngre generationen, som tog priset i fråga om uppfinningsrikedom, och det finns många roliga historier som visa att pojkar kunde både roa sig och sko sig på de äldres bekostnad. Jag har här skrivit ner några av dem jag bäst känner till:

Brax, brax, aldrig kommer du på Sjöbergs fat.

Marnästjärn har inte alltid varit den idylliska, lilla lortpuss som den nu är. En gång i tiden var den trakten bästa fiskesjö, och jag minns mycket väl när min far fick 27 kilo fisk i ett enda nät. Det gör en hel årsfångst nu för tiden, skulle jag tro. Det var ett omycket nöje bland pojkar att tjuvittja gubbarnas redskap, och förmodligen hamnade åtskilliga godbitar i orätt mage. Men

E. Nilssons Bageri

Tel. 5 RÄVÅLA Tel. 5

Rekommenderar sina utmärkta tillverkningar av

BAKELSER = KAFFEBRÖD = SMÅBRÖD
BERGSLAGSSKORPOR

O. NORDQVISTs Bokbinderi

Tel. 482 = LUDVIKA = Tel. 482

REKOMMENDERAS

Utför förstklassigt alla till yrket hörande arbeten. Billiga priser.

Henry Sjöberg

Herrekipering

LUDVIKA.

Telefon 515.

ibland kunde det hända att ägarna överraskade snyltgästerna, och elter som det inte fanns någon fiskevårds-lag på den tiden, mätte man ut straffet efter tycke och smak. En gång hade ett gäng på tre. fyra pojkar på detta kanske icke efterföljansvärda, men dock spännande sätt lyckats fanga en stor braxen. På stranden tyckte de att de borde hålla ett litet tal både för fångsten och för den lurade ägaren, och under det gånget bildade ring, hov ledaren upp sin röst och läste med patetisk röst, på skorrande bergslagsdialekt: "Brax, brax, aldrig kommer du på Sjöbergs fat". I samma veva slog ägaren ner som en askvigg i sällskapet, vilket skingrades för alla vindar. Efter en spännande jakt, som gick över både diken och gärdesgardar, inlångades lånaren och fick sin bestraffning, men över denna drar jag tystnadens slöja.

Björnen i stallet.

Detta är historien om en björnjakt att vilken man skrattade länge i Marnäs. På en lantgard, vilken kan ju vara detsamma, ville sonen i huset gälla för att vara en väldig Nimrod. Om det bara finnes björnar nog skulle han skjuta dem, menade han. Drängen, som var en spjuver beslöt att spela honom ett spratt, men det höll på att sluta olyckligt för båda parterna. En kväll då pigan gått ut för att mjölka, kom hon plötsligt inrusande likblek i synen och berättade att hon sett en björn lutsa in i stallet. Darrande av iver och förmodligen även av rädsla, ryckte sonen i huset till sig bössan, som satt laddad på väggen, och rusade ut för att göra

kål på björnen, som man förstår, icke var någon annan än drängen. Hur han oförmärkt kunnat lägga sig till med husbondens skrivbordsmatta, är en sak som han själv får förklara men värre blev det, när han såg att det blev allvar, och ville dra sig ur spelet. Liggande i stillgången, med bössmyningen riktad emot sig trodde han att hans sista stund var kommen. Till all lycka var emellertid nervositeten "bakom kolven" så pass stor att skottet dröjde, och sedan han samlat sig ett ögonblick, störtade han på huvudet ut genom gödselgluggen, följt av skottet, som tog i väggen. Morgonen därpå var man ute för att studera "björnspåren", absolut övertygade om att nalle gästet kvällen förut, men hur det var sipprade historien ut. Hur man sedan gjorde upp saken sinsemellan känner jag icke till.

En luftaffär i ben.

Pojkarna, vilka i likhet med senare tidens barn, tyckte mycket om snask och godsaker, lät sällan något sätt eller tillfälle att tjäna pengar, gå sig ur händerna. Man plockade ben, skrot och buteljer m. m., som man sedan sålde till någon uppköpare, vilken i allmänhet gjorde goda affärer, ty det var icke småmulor som pojkarna drogo ihop. En av dessa uppköpare var särskilt impopulär. Om han var snål på vikten eller vad anledningen eljest var vet jag icke, men något ljushuvud bland pojkarna hittade på ett helt enkelt genialiskt sätt att dra honom vid näsan. Han hade observerat att boden, där bensäckarna förvarades, lämnades olåst, och nu

Norlings Motor A.-Bol.

LUDVIKA

Telefoner 234 och 534

B U S S A R tillhandahållas för sällskapsresor till förmånliga priser.

gick man i tur och ordning till boden natttid och hämtade tillbaka säcken, som man sålt dagen före och nästa dag såldes den på nytt för samma pris. Detta fortgick en tid, men till slut började den lurade ana oråd, då han köpte och köpte, men aldrig fick något mera. Av en tillfällighet upptäcktes bedrägeriet, varpå följde avstraffning. Men att både pojkarna och andra skrattade gott, må man icke undra på.

Cirkus Knas Ofson.

Att leka cirkus har i alla tider varit pojkars favoritnöje, och då seklet var ungt fanns det i Ludvika, erkännerligen Marnäs, många större pojkar som uppnått en icke oäven färdighet i allehanda cirkuskonster, och uppträdde på friluftsfester allt som oftast. De yngre gjorde efter så gott de kunde, och en vacker dag tyckte de, med pojkars kända självmedvetenhet, att även de voro mogna att träda fram för allmänheten. För säkerhets skull valdes emellertid Lernbo till premiärort, ty redan då var den satsen känd att ingen är profet i sin fädernestad. I sinom tid anlände den stora Cirkus Knas Ofson — namnet var visst knyckigt — till ort och ställe, en öppen plats i en kohage, och slog upp sitt tält av svarta, vita och bruna säckar. Det var en efter förhållanden talrik publik som strömmade till och föreställningen började i ljus segerstämning. Första numret, var saltomortalhopparen "Den levande fjädern". Han kom in — i gymnastikskor och kalsonger — och började med en sirlig volt, men vrickade stortån vid nedslaget och måste

O B S !

Till allmänheten rekommenderas

Ludvika Express - Tel. 469

Innehavare: Axel Johansson

Tel. 469 = Box 757

Allt gods under transport försäkrat.

Alla slags sågade och hyvlade
trävaror, listverk m. m.

ävensom sågavfall i spisveds-
längd samt skogsved av alla
slag även sågad och huggen
efter kundernas önskan,
till salu vid

A.-B. Ludvika Ångsåg. Tel. 34

E. K. Söderlunds Charkuteriaffär

Ludvika. Tel. 545.

Dagligen färska, förstklassiga
varor från egen fabrik.
Veterinärbesiktning av alla
råvaror.

KÖP OCH ÄT KOPPARBERGS BRÖD

LUDVIKA VITVARUAFFÄR = Telefon 382.

LINNEVAROR
GARDINER
SYBEHÖR m. m.

DAM- och BARNUNDERKLÄDER
Strumpor, Handskar och Vantar
Pyjamas och Skyddsrockar
Korsetter, Korsetletter, Höft- o. Bysthållare

BADDRÄKTER
DAMKAPPOR

Prima varor till låga priser

retirera bakom förhänget på ett ben, följd av publikens vilda jubel. När den värsta stormen lagt sig, vågade sig trapetzkonstnären "Togo" fram. Han bugade lätt för publiken och svingade sig upp i sin trapetz under andlös tystnad. Plötsligt bröts tystnaden av ett underligt ljud, sådant som brukar komma då man ätit för mycket snask, och det kom från Togos för tillfälligt högst belägna kroppsdel. Inför den villervalla som nu uppstod måste föreställningen avbrytas, och kassören och biljettsäljaren passade på att smita med kassan, kr. 3:75. De båda artisterna hade ingen annan utväg än att följa hans exempel, men Cirkus Knas Ofsons tält stod kvar tills det föll av sig självt.

Vargungen.

VID BILJETTLUCKAN:

Järnabonden: Je skä a biljett ita Jellförsa!

Biljettförsäljaren: Vi säljer inga biljetter till Eldforsen, ska ni ha till Trekärn?

Järnabonden: Ge mä en lapp för 60 öra du, bark' hört fan hä vill!

Ett väderleksmärke.

När katta kliar säg bakom öra, bir ä fult vär, men när ho kliar säg om nosen, bir ä vackert.

Också en arbets- prestation.

I en norsk yrkestidning berättas följande:

En ung man, anställd vid en fabriksfabrik, kom härförleden in till sin disponent och anhöll om löneökning.

— Gör ni då så mycken nytta. frågade disponenten.

— Ja, jag ligger i som en slav.

— Låt mig då se, sade disponenten, förra året hade ju 366 dagar, eftersom det var ett skottår, eller hur?

— Jo-o.

— Och så sover ni åtta timmar per dygn, inte sant.

— Jo.

— Det blir alltså en tredjedel av året, det vill säga 122 dagar. Alltså återstår det 244 dagar.

— Ja, det är riktigt.

— Och så är ni ledig åtta timmar om dagen, eller hur.

— Jo.

— Detta blir också 122 dagar av året och återstår då 122 dagar.

— Jäväl.

— Om söndagarna arbetar ni icke, där avgår 52 dagar, varefter det bara blir 70 dagar kvar.

— Jaså!

— På lördagarna arbetar ni bara en halv dag, och där går det alltså bort 26 dagar, varefter vi ha 44 dagar kvar.

— Jaa, men...

— Så ha vi 2 juldagar, 2 pingsdagar, Marie behådelsedag, Kristi

himmelfärdsdag och 4 helgdagar under påsken. Det gör 11 dagar, rest 33.

— Jaa.

— Så hade ni 14 dagars semester och var vidare sjuk 3 dagar, rest 16 dagar.

— Hm! Ja men...

— Och så har ni haft en timmes frukost per dag, vilket gör 15 dagar om året, varefter återstår 1 dag och det var den 17 maj och då var ni också ledig. Det var sannerligen tur för er, att det var skottår, för i annat fall hade ni blivit en dag efter.

Den unge mannen gick slokörad ut från kontoret.

Ett och annat.

Vilket yrke är det äldsta? Tre herrar, en läkare, en arkitekt och en riksdagsman, sutto och diskuterade om vilket av deras yrken som var äldst.

— Eva skapades av ett revben, utskuret ur Adams sida. Kirurgens arbete är därför det äldsta, förklarade läkaren.

Arkitekten invände att hans yrke tydligen gick ännu längre tillbaka i tiden, i det Vår herre skapade världen efter arkitektoniska principer, linjer och ordning i det kaos som rådde.

— Men, mina herrar, vem införde kaos? utbröt riksdagsmannen triumferande.

ELEKTRISK ARMATUR

LAMPOR - VÄRMEAPPARATER - RADIOMATERIAL M. M.

INSTALLATIONER FÖR ELEKTRISK KRAFT, BELYSNING OCH VÄRME.

A.-B. LUDVIKA KRAFTVERK

BESÖK VÅR UTSTÄLLNING INVID APOTEKET.

GÖR ETT BESÖK

hos

Bröderna BOHLIN

Telefon 132

STÖRSTA SORTERING AV
IN- och UTLÄNDSKA
KONSERVER

Guldhögens A. Cement

NILS RÅDSTRÖM

Tidningskontoret

LUDVIKA

Tel. 64

Förbandsartiklar • Sjukvårdsartiklar
Olje- och Gummiduk • Hud-
crémer och Salvor

TVÅLAR • PARFYMER
KEMIKALIER till lägsta priser i

Tekniska + Magasinet

Ludvika

Tel. 228

KÖP FISK — ÄT FISK.

RADIO
?

JO, NATURLIGTVIS
FRAN
HENDEBERGS

Telegram.

(Per telegraf utan tråd).

Sunnansjö i dag.

SJÄLVMORD?

En ung, välklädd man anträffades hängande å ett kafé härstädes. Djup förstämning råder.

Sunnansjö senare.

Den unge mannen ifråga rekvirerade kaffe med dopp. Allt väl.

Östansbo i dag.

EN NEGER

har uppenbarat sig här. Stor uppståndelse bland befolkningen.

Östansbo senare.

Den förmodade negern befanns endast vara en sotare från annan trakt, som sökte efter ett klot, vilket för åtta år sedan fastnat i en impa.

Ludvika i dag.

Det eftersökta klotet är upphittat och återfås hos sotaremästare Frank Olson, vilken förklarar att detsamma är illa medfaret, på grund av den långa och trånga arresten.

Ordstäv och talesätt.

Aek, den som väl läge, sa den late satt på sängkanten.

Det drar sig nog tillrätta, sa skräddaren, sydde ärmarna fast vid fickhålen.

Det goda blir aldrig för mycket, sa prästen, döpte barnet två gånger.

Det är roligt när det är trevligt, sa skäningen.

Det klarnar i öster, sa käringen, tittade i väster.

Det kommer igen, sa gubben, gav suggan fläsk.

Han äter så han svettas och arbetar så han fryser.

Jag känner en som stal tills han blev rik, men sen höll jag upp, sa mannen.

Jag vet om'et, sa fåraherden, när hävet brann.

Jäg är lika glad, om jag får stryk eller mat, bara jag själv får välja, sa pojken.

Lika kärt som oväntat, sa länsman, kom in i himmelriket.

Man ska klippa med förstånd, sa skräddaren, fick över till en rock av tyget till borgmästarens väst.

Man får bida sin tid, sa Ludvikabon, satte sig att vänta på plats i affischtavlan.

KOSTYMER
ÖVERROCKAR
HATTAR
MÖSSOR
SKJORTOR
SLIPSAR
KRAGAR

TILL BILLIGA PRISER HOS

AXEL LUDVIGSSON
LUDVIKA

J. G. Andersson
Läder- & Skoaffär

Etablerad 1879

Telefon 11

Snöskottning

ätages

före 1:sta oktober

av

Målar-Erik

Snart kommer vintern med snö
och kyla

men ring då genast till 184,

där torr ved på lager ständigt finns,
eldfängd för både karlar och kvinns.

Bergsmansgården,
Klenshyttan.

Albrektssons
Express

Utför alla slags **godskörningar**
samt budskickningar. Verkställer
flyttningar, packningar och em-
balleringar med största omsorg.

467 Telefon 467